

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobce: **King's casino a.s.**, IČO 26366673
sídlem Rozvadov č.p. 7, 348 06 Rozvadov
zastoupený advokátkou JUDr. Vladimírou Knoblochovou
sídlem Vinohradská 938/37, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2017, č.j. 24229/17/5000-10610-701638

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 26. 5. 2017, č.j. 24229/17/5000-10610-701638, a rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu ze dne 29. 12. 2016, č.j. 329184/16/4300-00805-050472, se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 17 606 Kč k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Vladimíry Knoblochové do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobci byla uložena **1)** pokuta podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o loteriích*“), ve výši 125 000 Kč za **a)** porušení ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích tím, že v provozovně „KING'S CASINO“ na adrese Rozvadov 7, 348 06 Rozvadov, v období let 2014 a 2015 v některých případech nevyplácel výhry výhradně v penězích, ale část výher vyplácel v tzv. Voucherech, a **b)** porušení ustanovení § 39 zákona o loteriích v návaznosti na ustanovení § 28 zákona o loteriích tím, že Specializovanému finančnímu úřadu předložil chybná vyúčtování z provozování sázkových her provozovaných podle § 2 písm. m) bodu 1 zákona o loteriích v provozovnách žalobce za období kalendářních let 2014 a 2015, a **2)** pokuta podle § 48 odst. 1 písm. d) zákona o loteriích ve výši 35 000 Kč za porušení herního plánu, který je nedílnou součástí rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 29. 11. 2012, č.j. MF-113748/2012/34, ve znění pozdějších rozhodnutí, když v období roku 2014 (ve dnech 9. 2. 2014, 3. 4. 2014 a 1. 8. 2014) a roku 2015 (ve dnech 4. 3. 2015 a 5. 3. 2015) z vybraných karetních turnajů strhával procentuální částky na tzv. Ranking list, přičemž tyto částky ukládal do tzv. Depozitu a následně pořádal v provozovně „KING'S CASINO“ na adrese Rozvadov 7, 348 06 Rozvadov, nepovolený druh karetního turnaje – tzv. Ranking turnaj [rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu ze dne 29. 12. 2016, č.j. 329184/16/4300-00805-050472, ve spojení s rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství ze dne 26. 5. 2017, č.j. 24229/17/5000-10610-701638].

Žaloba

2. Žalobce vytýká správním orgánům, že v průběhu správního řízení porušily zásadu legality dle § 2 odst. 1 správního řádu, zásadu nestranného postupu správního orgánu dle § 2 odst. 4 správního řádu, zásadu subsidiarity dle § 2 odst. 2 a 3 správního řádu a zásadu materiální pravdy dle § 3 správního řádu, kdy nepostupovaly tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nesprávně právně zhodnotily skutečný stav, neuplatnily svou pravomoc k účelu, k němuž jim byla zákonem svěřena, a právně zcela neodůvodněně zasáhly do práv žalobce nad rámec nezbytného rozsahu. Vlastnímu rozhodnutí pak žalobce vytýká jeho nezákonnost a protiústavnost, jakož i v mnoha ohledech stále přetrvávající zmatečnost a nesrozumitelnost a mnohdy i naprosto účelovou absenci jakéhokoli právního odůvodnění, kromě subjektivního a právně ani skutkově ničím nepodloženého názoru správního orgánu, s tím, že dle názoru žalobce napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nevychází ze správně a úplně zjištěného skutkového stavu věci, ale pouze z kontextu vytržených a desinterpretovaných skutečností, a to za celkového účelového přehlížení všech navazujících souvislostí.
3. V části **A)** žaloby žalobce nesouhlasí s tvrzeným porušením ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích: Žalovaný i správní orgán prvního stupně se zcela nedostatečně vypořádali s právní argumentací žalobce a s právní podstatou tzv. Voucheru ve vztahu k účastníku loterie a jiné podobné hry a ve vztahu k jeho subjektivním právům a nárokům na výhru, jakož i s právní podstatou právního termínu nárok, když pouze vyjádřili svůj subjektivní a právně ničím nepodložený názor. Žalobce setrvává na tom, že výhry v období let 2014 a 2015 ve všech případech vyplácel pouze v penězích a že výhradně peníze byly předmětem výhry, a to zcela v souladu s § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích. Voucher sám o sobě nikdy nebyl předmětem výhry, ale pouze písemným potvrzením o doposud neuplatněném nároku na výhru či na její část ze strany účastníka, respektive

potvrzením provozovatele o tom, že k výhře došlo, tedy že účastník má nárok na výhru. Výhry samotné pak byly vždy vypláceny účastníkům pouze v penězích, a to do 60 dnů od uplatnění nároku, kdy okamžik uplatnění nároku na výhru jako jednostranné právní jednání byl vždy zcela v dispozici účastníka hry, a to plně v souladu s § 3 odst. 2 zákona o loteriích. Účastník tedy nárok na výhru či její část u provozovatele v daných případech jednostranně, tedy projevem své vůle, hned po skončení hry neuplatnil a na tuto neuplatněnou část obdržel od provozovatele potvrzení o dosažené výhře – Voucher, kdy samozřejmě mohl kdykoliv nárok i na tuto část výhry uplatnit u provozovatele, a tento by výhru, respektive její dosud neuplatněnou a nevyplacenou část, v souladu se zákonem o loteriích vyplatil v penězích, kdy tyto peníze jako předmět výhry mohl po vyplacení, ale samozřejmě nijak nemusel, výherce - účastník hry, použít na nákup například žetonů, jako startovné (buy-in), na zaplacení občerstvení jakémukoliv subjektu či zcela jiným libovolným způsobem. Nesprávný právní výklad podstaty tzv. Vouchery ze strany žalovaného i správního orgánu prvního stupně vyplývá především z nerespektování právního významu a obsahu právního termínu „nárok“, jakož i z nerespektování významu ustanovení § 3 odst. 2 zákona o loteriích. Provozovatel není ze zákona povinen vyplácet výhru bezprostředně po skončení hry, ale je povinen ji vyplatit nejpozději do 60 dnů od uplatnění nároku, kdy platný předmětný herní plán kratší lhůtu nestanovil. Žalovaný i správní orgán prvního stupně tak zcela opomíjejí, že účastník loterie nebo jiné podobné hry nemá žádnou právní povinnost nárok na výhru u provozovatele svým jednostranným právním jednáním uplatnit, kdy takovou povinnost mu žádný zákon neukládá, a to zcela bez ohledu na okamžik, kdy se o výhře dozvěděl, který tak pro okamžik uplatnění nároku není vůbec právně rozhodný, kdy žalobce ani nijak tento okamžik dozvědění se ze strany účastníka loterie a jiné podobné hry nikdy nerozporoval, nýbrž mu přisuzuje zcela jiný právní účinek než žalovaný i správní orgán prvního stupně. Účastník loterie a jiné podobné hry však na druhé straně nemusí nikdy nárok na výhru, v souladu se svou vůlí, v dané lhůtě uplatnit, což žalovaný i správní orgán prvního stupně zcela účelově opomíjejí a nijak se s touto skutečností ve svých rozhodnutích nikdy nevypořádali. Žalovaný i správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí rovněž zcela účelově opomíjejí právní význam právního termínu „nárok“ a jeho právní podstatu, kdy obsah tohoto právního termínu je zcela bez pochyb v nesouladu se zákonem odporujícím nesprávnému právnímu názoru žalovaného i správního orgánu prvního stupně. Případné nevyplacení výhry, kdy tomuto nevyplacení nepředchází řádné uplatnění nároku ze strany účastníka, není žádným zkrácením práv účastníka loterie a jiné podobné hry, jak se nesprávně domnívá především správní orgán prvního stupně, ale pouze nevyužitím jeho práva, k jehož využití ho nikdo, i s ohledem na základní ústavní principy, nemůže nutit. V tomto směru se tak žalobce nemůže v žádném případě ztotožnit s tvrzeními zejména správního orgánu prvního stupně, že v jednání žalobce spatřuje ohrožení práv osob účastnících se loterie a jiných podobných her, jelikož takovým jednáním dle názoru správního orgánu prvního stupně žalobce zkrátil jejich nárok na výhru, a to zejména v těch případech, kdy účastníci karetního turnaje odcestovali do zahraničí. K ničemu takovému však nikdy nedošlo, žalobce nikdy žádnému účastníkovi jeho nárok na výhru nezkrátil a je pouze na účastníkovi, zda vůbec svůj nárok na výhru u provozovatele uplatní či nikoliv. Žalobce tedy považuje za nezbytné opakovaně zdůraznit, že výhry ve vztahu k účastníkům vždy vyplácel pouze a výhradně v penězích a tzv. Vouchery nikdy nebyly předmětem výhry, ale pouhým potvrzením o dosažené výhře, jejíž vyplacení však nebylo dosud u provozovatele uplatněno.

4. V části **B)** žaloby žalobce nesouhlasí s tvrzeným porušením ustanovení § 39 v návaznosti

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

na § 28 zákona o loteriích: Rozhodnutí žalovaného i správního orgánu prvního stupně jsou v této části nesprávná a navíc neurčitá, nesrozumitelná, zmatečná i nepřezkoumatelná. Správní orgán prvního stupně na jedné straně tvrdí, že v problematice garantovaných pokerových turnajů nemá doposud jasno a tato věc není předmětem jeho rozhodnutí, na straně druhé však vytýká předkládání údajně nesprávných vyúčtování, které však garantované pokerové turnaje obsahují a kdy žalobcem poskytnuté a vyplacené garance mají podstatný vliv na uváděné částky údajného snížení dílčího základu odvodu z karetních turnajových a hotovostních her. Ani po vydání rozhodnutí žalovaného není žalobci vůbec zřejmé, zda problematika garantovaných pokerových turnajů je v návaznosti na tvrzená nesprávná předkládaná vyúčtování ze sázkových her podle § 28 ve spojení s § 39 zákona o loteriích předmětem rozhodnutí a tedy i sankcionovaným jednáním podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích. S ohledem na str. 9 napadeného rozhodnutí, kdy je uváděn příklad právě garantovaného pokerového turnaje s garancí žalobce 22 000 EUR, má žalobce jednoznačně za to, že tvrzená nesprávnost předkládaných vyúčtování se z podstaty věci musí rovněž týkat garantovaných turnajů, byť žalovaný i správní orgán prvního stupně tvrdí zřejmě opak, když způsob výpočtu provize žalobce u těchto turnajů je nedílnou součástí předložených vyúčtování a tedy i vytýkaného jednání žalobce v podobě údajné nesprávnosti těchto vyúčtování. Žalobce se k údajnému porušení ust. § 39 a § 28 zákona o loteriích, jakož i bodu 4 platných rozhodnutí Ministerstva financí k povolení provozování loterií nebo jiných podobných her dle § 2 písm. m) bod 1 zákona o loteriích vyjadřoval a podával námitky opakovaně. Ze schváleného herního plánu, který je součástí předmětných rozhodnutí Ministerstva financí, je zřejmé, že žalobce je oprávněn pořadat garantované turnaje, u nichž garantuje zúčastněným hráčům vyplacení minimální vyhlášené peněžní ceny – Garance - GTD, tedy je podnikatelským rizikem provozovatele a žalobce, že tento se rozhodne garantovat vyplacení minimální peněžní ceny za situace, aniž by ojediněle výše startovného – vkladů nedosáhla této garance. Provozovatel tedy garantuje pouze vyplacení minimální vyhlášené peněžní ceny tak, jak stanovuje schválený herní plán, a to ze svých vlastních peněžních prostředků, avšak nijak nedotuje vklad ani neposkytuje vlastní vklad do hry. Žalobce jako provozovatel tedy nebyl a ani nemohl být dle zákona o loteriích účastníkem hry a nemohl tak ani platit startovné či vlastní vklad do hry, jak se snažil dovodit správní orgán prvního stupně. Provize provozovatele se vypočítává z konečného banku, jež při absenci zákonné definice tohoto termínu musí tvořit z obsahové podstaty termínu pouze celková suma startovného, aby bylo dosaženo smyslu a účelu příjmu provozovatele a aby se tak nejednalo o opakované příjmy jeho již jednou dosažených vlastních předchozích příjmů a navíc i příjmů již jednou řádně zdaněných či zdaňovaných. V případě garantovaných pokerových turnajů se jednalo o garanci výhry, tedy o závazek žalobce v souladu s herním plánem uhradit při vyplacení výher rozdíl mezi sumou vybraného startovného a částkou minimální vyhlášené peněžní ceny, a nikoliv o dotaci vkladů, jak nesprávně a v rozporu se zákonem o loteriích opakovaně uváděl správní orgán prvního stupně před vydáním svého rozhodnutí, a to bez jakékoliv relevantní právní argumentace, když provozovatel žádný vklad do hry, který by byl součástí konečného banku ani v souladu se zákonem o loteriích poskytnout nemohl. Žalobce nikdy negarantoval výši banku a nikdy tento bank ani nijak nedoplňoval či nedotoval, ale vždy pouze garantoval až vyplacení minimální vyhlášené peněžní ceny, a to plně v souladu s herním plánem schváleným Ministerstvem financí.

5. Dále se v části B) žaloby rozvíjí argumentace k tomu, že částka na úhradu občerstvení během pokerových turnajů nebyla nikdy součástí částky, kterou se vstupovalo do hry, ale vždy byla zcela samostatná a oddělená, navíc tato částka nebyla nikdy ani součástí

konečného banku, jak vyžaduje předmětné rozhodnutí Ministerstva financí, tedy nikdy se o tuto částku ani nehrálo, když byla zkonsumována účastníky mimo vlastní hru. *V dalším se odkazuje na str. 11 až 16 žaloby.*

6. V části C) žaloby žalobce nesouhlasí s tvrzeným porušením herního plánu, který je nedílnou součástí rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 29. 11. 2012, č.j. MF-113748/2012/35, ve znění pozdějších rozhodnutí: Nesprávnost napadeného rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v této části shledává žalobce zejména v nesprávném posouzení tzv. rankingového turnaje a jeho povahy, kdy se jedná v kontextu ostatních pokerových turnajů o naprosto běžný druh pokerového turnaje a nikoliv o nějaký zvláštní nepovolený druh pokerového turnaje, k jehož pořádání by snad bylo nezbytně zapotřebí jakékoliv zvláštní povolení. Podstata ranking listů je, že se u předem označených a jinak zcela běžných pokerových turnajů hraných v souladu s herním plánem nevyplácí část konečného banku jako výhry v tomto pokerovém turnaji a následně se pořádá tzv. ranking turnaj, který je opětovně zcela běžným pokerových turnajem a je taktéž hrán plně v souladu s herním plánem, tedy stejně jako předcházející označené pokerové turnaje. Odlišení turnaje zařazeného do označených turnajů a následného tzv. ranking turnaje od běžného pokerového turnaje určitého typu je tak pouze v procentuálním rozdělení výher a ve stanovení, kdy k těmto výhrám může dojít v případě tzv. ranking turnaje, což v daném případě není věcí a tedy ani obsahem herního plánu dle § 42 zákona o loteriích, ale náleží do výlučné rozhodovací pravomoci a tedy i vlastního uvážení provozovatele, čímž nemůže současně docházet k porušení herního plánu. Navíc dle podmínky č. 5 příslušného rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 29. 11. 2012, č.j. MF-113748/2012/34, je provozovatel povinen písemně oznámit orgánům státního dozoru konání jednotlivých karetních turnajů, kdy oznámení musí obsahovat mimo jiné základní informace o karetním turnaji, kdy těmito se rozumí zejména informace o druhu karetního turnaje, o výši vstupního vkladu nebo startovného, o možnosti dokupování žetonů a o jejich výši, o výši provize provozovatele a o procentuálním rozdělení výher. Účastníci turnaje byli vždy informováni o kritériích turnaje, respektive všech označených turnajů včetně rankingového turnaje vyhlášením před vlastním započetím těchto turnajů, a to i prostřednictvím internetových stránek žalobce, a to samozřejmě vždy včetně rankingového vzorce upravujícího způsob výpočtu a přidělování bodů účastníkům označených turnajů. O výši strhávaných částek byli účastníci karetních turnajů rovněž informováni před zahájením konkrétního karetního turnaje z označených turnajů při registraci a tyto částky byly rovněž zřejmé z vyúčtování karetních turnajů. Vlastní rankingový turnaj byl vyhlášován provozovatelem a účastníci hry byli o tom informováni taktéž předem, kdy kvalifikace do rankingového turnaje byla podle počtu dosažených bodů dle předem vyhlášených podmínek rankingového turnaje. Výše a způsob strhávaných částek tak je záležitostí procentuálního rozdělení výher a jako taková tak nemusí být tato skutečnost uvedena v herním plánu, kdy vlastní turnaje byly již hrány plně v souladu s podmínkami herního plánu jako jakýkoliv jiný pokerový turnaj, čímž tak nemohlo docházet k současnému porušení herního plánu a nejednalo se tedy o žádný zvláštní druh pokerového turnaje. Výhry byly žalobcem řádně vypláceny v souladu s procentuálním rozdělením výher a dle podmínek předem vyhlášených a známých všem účastníkům označených pokerových turnajů a tzv. rankingového turnaje. Strhávaná část však netvořila v souladu s procentuálním rozdělením výher výhru u označeného turnaje, kdy výhrou se tato část stala až ve vlastním tzv. rankingovém turnaji. Tedy žádný z účastníků hry tuto částku v označeném turnaji nevyhrál a k této výhře došlo až v tzv. rankingovém turnaji. Žalobce tedy vytýká žalovanému i správnímu orgánu prvního

stupně, že nepožívají označené turnaje a tzv. rankingový turnaj jako celek, tedy jako sérii pokerových turnajů s předem vyhlášenými podmínkami včetně tzv. rankingového vzorce. V tomto směru jsou tak všem účastníkům těchto turnajů zaručeny rovné podmínky včetně možnosti výhry a o těchto podmínkách jsou předem všichni řádně informováni. Žalobce nesouhlasí ani s tvrzením správního orgánu prvního stupně, že částky strhávané na ranking listy převyšují částku vyplacenou v tzv. ranking turnaji. Ani s tímto se žalobce nemůže ztotožnit, kdy toto je skutečností pouze do ukončení série označených turnajů a tzv. ranking turnaje, po jehož uspořádání provozovatelem dojde k vyplacení výher včetně částek z ranking listů účastníkům. Tedy označené turnaje a tzv. rankingový turnaj je nutné pojímat v souvislosti a tyto byly běžným typem pokerového turnaje se specifikací svého druhu a s předem stanoveným procentuálním rozdělením výher, kdy účastníci byli o těchto skutečnostech vždy předem informováni a bylo jim tak předem známo, že se účastní označeného turnaje zařazeného do série turnajů zakončených tzv. ranking turnajem či turnaji. Žalobci nelze klást k tíži, že pouze z opatrnosti a z důvodu eliminovat možnosti nesprávného a nezákonného výkladu správních orgánů upravil herní plán, který je nedílnou součástí rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 29. 12. 2016, č.j. MF-35254/2016/34-2, o výslovnou charakteristiku rankinglist pokerového turnaje tak, aby již v budoucnu nebyl žádný prostor pro jakoukoliv účelovou desinterpretaci možnosti jejich uspořádání žalobcem. Podmínky uvedené v předmětném herním plánu tak žalobce vždy dodržel, kdy podstatné je správné posouzení tzv. rankingového turnaje a jeho povahy.

Vyjádření žalovaného

7. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný v podrobnostech odkázal na obsah spisového materiálu a především také na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž uvedl relevantní právní úpravu, přehledně a srozumitelně přezkoumal její aplikaci v daném případě během celého správního řízení a reagoval přiměřeným způsobem na všechny podstatné odvolací námitky.
8. K části **A)** žaloby žalovaný uvedl, že zejména v bodech [26] - [28] odůvodnění napadeného rozhodnutí se dostatečně vypořádává s právní argumentací žalobce a s právní podstatou tzv. Voucheru. V těchto bodech popisuje svá zjištění, která jsou v rozporu se zákonem o loteriích. Ze zjištění vyplývá, že žalobce předmětné Vouchery běžně zahrnoval do vyúčtování jednotlivých turnajů ve výčtu vyplacených výher. Tím, že sám žalobce s Vouchery nakládal ve svých vyúčtováních jako s vyplacenými výhrami, pouze potvrzuje tvrzení správního orgánu, že žalobce nevyplácel výhry výhradně v penězích.
9. K části **B)** žaloby žalovaný konstatoval, že totéž se týká také zjištění, která popsal a vyhodnotil v bodech [29] - [42] odůvodnění napadeného rozhodnutí. Z nich jednoznačně vyplývá, že žalobce správnímu orgánu předložil chybná vyúčtování z provozování sázkových her provozovaných podle § 2 písm. m) bodu 1 zákona o loteriích v provozovnách žalobce za období kalendářních let 2014 a 2015, a to včetně pochybení při předkládání vyúčtování karetních turnajů ve věci občerstvení, neboť tvrzení žalobce bylo v rozporu s důkazními prostředky, které v této věci sám žalobce správnímu orgánu poskytl.
10. K části **C)** žaloby žalovaný uvedl, že v samotném rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 29. 11. 2012, č.j. MF-113748/2012/34, ve znění pozdějších rozhodnutí, nebylo dohledáno, že žalobce má možnost pořádat uvedený druh karetního turnaje. Je povinností žalobce dodržovat jak ustanovení zákona o loteriích, tak podmínky uvedené v povoleních vydaných Ministerstvem financí, což v daném případě žalobce neučinil.

11. S obecnými námitkami se žalovaný vypořádal tak, že žalobce neuvádí, jak konkrétně měl správní orgán prvního stupně nebo žalovaný porušit označené zásady správního řízení. Podle názoru žalovaného tyto skutečnosti nevyplývají ani z následných žalobních bodů. Ze spisového materiálu je zcela zřejmé, že k porušení základních zásad správního řádu nedošlo. Odmítnutí argumentace žalobce nebo jeho názoru nelze bez dalšího považovat za porušení jeho práv nebo porušení zásad správního řízení. K námitce nepřezkoumatelnosti a neurčitosti napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul, že jeho rozhodnutí je plně přezkoumatelné, neboť v něm podrobně popsal, jaké skutečnosti v řízení zjistil, jak je právně posoudil a jakými úvahami se přitom řídil. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, jaké důkazy byly provedeny, jak jsou hodnoceny z hlediska věrohodnosti a relevance, jaká zjištění z nich žalovaný vyvodil a jak provedené důkazy ve vzájemném kontextu vyhodnotil, tedy jaký skutkový vztah vzal za prokázaný. Žalovaný se též vypořádal se všemi podstatnými odvolacími námitkami žalobce, a to způsobem zcela odpovídajícím jejich závažnosti a konkrétnosti. Sama skutečnost, že žalovaný nepřisvědčil argumentaci nebo názoru žalobce, neznamena bez dalšího porušení jeho práv, nezákonnost nebo snad automaticky nepřezkoumatelnost daného rozhodnutí. Správní orgán je vázán zákonem, který ve své rozhodovací činnosti aplikuje, a je povinen jej vždy interpretovat a aplikovat ústavně konformním způsobem. Žalobce si před zahájením své činnosti z důvodu právní opatrnosti mohl a měl ověřit, zda jím provozovaná činnost je v souladu se zákonem o loteriích či nikoliv. Žalobce si však v předmětném případě počínal v rozporu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt* a bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že jeho jednání nebude sankcionováno. Právní názor žalovaného plně respektuje zákonnou dikci citovaných ustanovení jak hmotněprávních, tak procesněprávních. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí nade všechnu pochybnost vyplývá, z jakých důvodů dospěl žalovaný k závěru, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je v souladu se zákonem.

Jednání před soudem

12. Při jednání před soudem dne 26. 6. 2019 účastníci řízení v zásadě setrvali na svých argumentacích obsažených v žalobě a ve vyjádření žalovaného k ní. Zástupce žalobce uplatnil námitku nedostatečné / neurčité formulace skutku ve výroku rozhodnutí správního orgánu. V podrobnostech se odkazuje na zvukový záznam soudního jednání.

Posouzení věci krajským soudem

13. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
14. Žaloba je důvodná.
15. V rozhodném období bylo provozování loterií a jiných podobných her upraveno zákonem č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o loteriích“).
16. Podle § 45 odst. 1 zákona o loteriích *pro řízení ve věcech loterií a jiných podobných her platí správní řád, pokud tento zákon nestanoví jinak.*
17. Podle § 50 odst. 3 věty druhé správního řádu *v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.*
18. K tomuto ustanovení se Nejvyšší správní soud vyslovil např. takto: „Z dikce ustanovení §

50 odst. 3 správního řádu se jednoznačně podává, že řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je výlučně ovládáno zásadou vyšetřovací; rovněž je zde zdůrazněna i zásada objektivního, nestranného přístupu, kdy je správní orgán povinen zjišťovat veškeré rozhodné okolnosti, tedy i ty, které svědčí ve prospěch osoby, které má být povinnost (proti její vůli) uložena. Je to tedy správní orgán, který nese odpovědnost za řádné soustředění podkladů pro rozhodnutí a případně i odpovědnost za nesplnění této povinnosti.“ (rozsudek ze dne 30. 6. 2011, č.j. 2 As 78/2010-49).

19. Podle § 68 odst. 3 věty první správního řádu v odůvodnění [rozhodnutí] se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
20. K tomuto ustanovení se Nejvyšší správní soud vyjádřil např. takto: „Funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Je proto nutné, aby se správní orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal s námitkami účastníků řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené.“ (rozsudek ze dne 23. 7. 2009, č.j. 9 As 71/2008-109).
21. V daném případě byly průběh předmětné kontroly a kontrolní zjištění zpracovány do protokolu o kontrole ze dne 1. 7. 2016, č.j. 171119/16/4300-00800-109901. Proti tomuto protokolu uplatnil žalobce dne 25. 7. 2016 námitky. Tyto námitky správní orgán vyřídil dne 22. 9. 2016 pod č.j. 244431/16/4300-00800-208767. Dne 14. 10. 2016 správní orgán vyhotovil oznámení o zahájení řízení ve věci uložení pokuty podle § 48 odst. 1 písm. c) a pokuty podle § 48 odst. 1 písm. d) zákona o loteriích. Žalobce se k podkladům pro vydání rozhodnutí vyjádřil podáním ze dne 11. 11. 2016. Rozhodnutím ze dne 29. 12. 2016, č.j. 329184/16/4300-00805-050472, Specializovaný finanční úřad uložil žalobci pokutu podle § 48 odst. 1 písm. c) a pokutu podle § 48 odst. 1 písm. d) zákona o loteriích. Proti tomuto rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce odvolání. Rozhodnutím ze dne 26. 5. 2017, č.j. 24229/17/5000-10610-701638, Odvolací finanční ředitelství podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání žalobce zamítlo a rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu ze dne 29. 12. 2016, č.j. 329184/16/4300-00805-050472, potvrdilo.
22. Správní orgány tak byly povinny se s námitkami a vyjádřeními žalobce vypořádat, a to jasně, určitě a srozumitelně. Na základě provedeného přezkumu došel soud k přesvědčení, že na některé námitky a vyjádření se žalobci od správních orgánů nedostalo adekvátní odpovědi.
23. V části A) žaloby žalobce nesouhlasí s tvrzením správních orgánů, že „v některých případech nevyplácel výhry výhradně v penězích, ale část výher vyplácel v tzv. Voucherech“.
24. Podle § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích předmětem výhry mohou být u peněžitých, číselných a okamžitých loterií a sázkových her výhradně peníze, pokud ministerstvo výjimečně nepovolí i výhry v jiných movitých věcech.
25. Podle § 3 odst. 2 zákona o loteriích nevyplácí-li provozovatel výhru bezprostředně po skončení hry, je povinen vyplatit ji ve lhůtě stanovené v herním plánu, nejpozději však do 60 dnů od uplatnění nároku.
26. K této námitce žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal zejména na ty případy, kdy

byl Voucher uplatněn způsobem, který byl předpokládán, tedy ve formě vstupného do konkrétního turnaje. V některých turnajích, které byly účastníkem řízení označovány jako „satelitní“ turnaje, byl již při jejich ohlašování zveřejněn údaj o počtu míst do navazujících turnajů, jichž bylo možné se účastnit buď přímo za předpokladu uhrazení vstupného do turnaje ze strany sázejícího, nebo bylo možné k účasti použít Voucher získaný umístěním na některém z předních míst v satelitním turnaji, který navazujícímu turnaji předcházela. Od výše vstupného do navazujícího turnaje se vždy odvíjela též hodnota Vouchera. Například v turnaji „TonyBetOFCSatellite“, který se uskutečnil dne 7. 12. 2015, byly výhrou Vouchery v hodnotě 1 000 EUR. V navazujícím turnaji „TonyBet OFC Main Event“, který proběhl dne 8. 12. 2015, byla hodnota vstupného (včetně úhrady na občerstvení) stanovena účastníkem řízení na 1 000 EUR, tedy stejnou hodnotu, jakou měl Voucher. Dle názoru odvolacího orgánu není možno považovat Voucher za pouhý sázejícím dosud neuplatněný nárok na vyplacení výhry, nýbrž za poukaz, který mimo samotné účasti v konkrétním turnaji opravňuje sázejícího též k čerpání služby, za kterou lze považovat občerstvení. Zde musí odvolací orgán také zdůraznit, že samotné provozování loterie nebo jiné podobné hry je nepochybně možné chápat jako poskytování určitého druhu služby veřejnosti. Voucher proto není možné pokládat za nic jiného, než za poukázku umožňující čerpání této služby nabízené účastníkem řízení.

27. K tomu soud uvádí, že ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích brání tomu, aby se výhercům – až na povolené výjimky – namísto peněz dostalo jiných movitých věcí. Žalobce tvrdí, že Voucher sám o sobě nikdy nebyl předmětem výhry, ale pouze písemným potvrzením o doposud neuplatněném nároku na výhru či na její část ze strany účastníka. Žalovaný správní orgán poukazuje zejména na ty případy, kdy byl Voucher uplatněn způsobem, který byl předpokládán, tedy ve formě vstupného do konkrétního navazujícího turnaje. Žalovaný se však především nevypořádal s tvrzením žalobce, že účastník samozřejmě mohl nárok i na část výhry, na niž obdržel od provozovatele Voucher, kdykoliv uplatnit u provozovatele a tento by dosud neuplatněnou a nevyplacenou část výhry vyplatil v penězích. I kdyby se ovšem prokázalo, že Voucher, který vystavil žalobce, nebylo možno směnit za peníze, ale mohl být uplatněn jen jako vstupné do navazujícího turnaje, nemuselo by to nutně znamenat porušení ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) zákona o loteriích. Žalovaný by musel vyjevit, z jakého důvodu považuje Voucher, který vystavil žalobce, za jinou movitou věc než peníze v situaci, kdy hotovost evidentně není jedinou možnou formou peněz a kdy navazujících turnajů se bylo možné účastnit buď přímo za předpokladu uhrazení vstupného do turnaje ze strany sázejícího, nebo bylo možné k účasti použít Voucher získaný umístěním na některém z předních míst v satelitním turnaji. Sám žalovaný tu totiž podle názoru soudu připouští značnou podobnost mezi vstupným uhrazeným penězi a vstupným představovaným Voucherem.
28. V části **B)** žaloby žalobce nesouhlasí s tvrzením správních orgánů, že „předložil chybná vyúčtování z provozování sázkových her provozovaných podle § 2 písm. m) bodu 1 zákona o loteriích“.
29. Podle § 28 odst. 1 zákona o loteriích *provozovatel musí každoročně do dvou měsíců po uplynutí kalendářního roku předložit příslušnému finančnímu úřadu vyúčtování z provozování kurzových sázek za předchozí kalendářní rok.*
30. Podle § 28 odst. 2 zákona o loteriích *ve vyúčtování podle odstavce 1 se uvádějí údaje o příjmech ze sázkových her, jimiž jsou vsazené částky, o výhrách vyplacených hráčům, o nákladech souvisejících s provozem hry.*

31. Podle § 39 zákona o loteriích *pro provozování sázkových her v kasinu platí ustanovení § 28 obdobně.*
32. K tomu je třeba předeslat, že v bodě 4 části II. rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 29. 11. 2012, č.j. MF-113748/2012/34, ze dne 5. 12. 2012, č.j. MF- 113749/2012/34, ze dne 9. 9. 2014, č.j. MF-59724/2014/34-2, a ze dne 9. 3. 2015, č.j. MF- 4917/2015/34-2, se stanovuje: „*Provozovatel karetního turnaje je povinen vybrat registrační poplatek v hodnotě minimálně 5 % z konečného banku karetního turnaje jako tzv. poplatek za organizaci karetního turnaje (dále jen „provize provozovatele“), který je součástí příjmu provozovatele pro účely plnění odvodové povinnosti podle části šesté zákona.*“.
33. K této námitce žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že účastník řízení měl ze všech vkladů hráčů (buy-in) vybrat takovou částku, která by v celkovém součtu činila nejméně 5 % z konečného banku karetního turnaje, který mohl být tvořen nejen všemi vklady hráčů, ale i peněžními prostředky účastníka řízení, pokud by samotné vklady hráčů nedosahovaly celé výše garance. V krajním případě by tak bylo povinností účastníka řízení při vysoké garanci a nízkém počtu hráčů vybrat jako registrační poplatek i celou výši vkladu hráčů. Jako příklad žalovaný uvedl turnaj s garancí (konečným bankem) ve výši 22 000 EUR a vklady účastníků v celkové výši 13 100 EUR. Účastník řízení z tohoto turnaje vybral provizi v celkové výši 616 EUR, která byla základem odvodu z loterií a jiných podobných her. K této částce dospěl účastník řízení tak, že od vkladů účastníků turnaje 13 100 EUR odečetl 6 % částku na úhradu občerstvení 786 EUR a z výsledných 12 314 EUR teprve vypočítal 5 %. Správně měl vybrat 1 100 EUR, což je 5 % z konečného banku turnaje (22 000 EUR). Jestliže byl úhrn vkladů do turnaje 13 100 EUR. Účastník řízení nesprávně vykládal výše uvedené body předmětných rozhodnutí tak, že strhával pouze 5 % z vkladů účastníků turnaje ponížených o částku úhrady za občerstvení, místo aby z jejich vkladů jako svoji provizi strhl částku odpovídající 5 % z konečného banku turnaje. Lze konstatovat, že ve většině případů uskutečněných garantovaných karetních turnajů nebyla dosažena minimální 5% výše registračního poplatku z konečného banku karetního turnaje.
34. K uvedené námitce žalovaný v napadeném rozhodnutí dále uvedl, že s tvrzením účastníka řízení, že se v případě úhrady občerstvení jedná o částku, která ve skutečnosti nikdy nebyla součástí částky, kterou se vstupovalo do hry, ale byla vždy zcela samostatná a oddělená, a není tudíž předmětem odvodu z loterií a jiných podobných her, nelze souhlasit zejména z toho důvodu, že sám účastník řízení v řadě případů (zejména v měsíci prosinci 2015) zahrnoval ve svých vyúčtováních částku na úhradu občerstvení do úhrnu vsazených částek, což lze doložit na příkladu vyúčtování turnaje obsaženého ve spisu a nazvaného „WPT Main EVENT“, který proběhl v provozovně kasina Rozvadov ve dnech 1. až 3. 12. 2015. Total Buy-in (Buyin + Consumption) činil 3 300 EUR na účastníka turnaje (tato částka byla tvořena nejen samotným vstupním poplatkem do turnaje, ale též úhradou občerstvení). Turnaje se účastnilo celkem 256 hráčů. Celkem provozovatel vybral 844 800 EUR (256 * 3 300 EUR). Na občerstvení dle údajů z vyúčtování připadlo z této částky 57 600 EUR, účastník řízení jako svůj příjem uvádí 787 200 EUR, ale 5 % registrační poplatek z konečného banku turnaje, který je základem pro odvod z loterií a jiných podobných her, vypočetl v tomto případě ve správné výši 42 240 EUR, což je 5 % z celkové částky 844 800 EUR, tedy včetně částky sloužící pro úhradu občerstvení. Na příkladu turnaje, nazvaného „Mega Satellite to GCOP“, který proběhl v provozovně Rozvadov dne 6. 6. 2014 20:00 hodin, lze dle názoru odvolacího orgánu prokázat, že částka na úhradu občerstvení byla strhávána v procentuální výši ze všech sázejícími uhrazených vkladů. Vstupné do turnaje (Total Buy-in) bylo stanoveno ve výši 100 EUR a bylo dle předloženého vyúčtování, které

je součástí spisu, tvořeno nejen částkou za vstup, ale i částkou na úhradu občerstvení (Buy-in + Consumption). Po vyřazení se mohl hráč do turnaje vrátit zaplacením tzv. Re-entry, které bylo též ve výši 100 EUR. V turnaji bylo dále možné dokupovat žetony (Rebuy), opět v hodnotě 100 EUR a také bylo umožněno ještě jedno dodatečné zakoupení žetonů (Add on). Úhrada občerstvení dle předloženého vyúčtování (Consumption) činila 6 % z částky 13 100 EUR, tedy 786 EUR. Pokud by bylo pravdou tvrzení účastníka řízení, musela by být částka na úhradu občerstvení vypočítávána pouze z Total Buy-in, neboli celkového vstupného, které činilo celkem 5 500 EUR. Potom by měla být celková výše úhrady na občerstvení pouze 330 EUR ($55 \cdot 100 \cdot 0,06$). Z předloženého vyúčtování je však jednoznačně zřejmé, že bylo 6 % strháváno z každého uskutečněného vkladu každého z účastníků turnaje, tedy i z dokoupení žetonů účastníkem pro možnost dalšího setrvání v turnaji. Rovněž je důležité zmínit, že výše úhrady na občerstvení se mezi jednotlivými účastníky lišila, když u jednoho účastníka mohla činit 6 EUR, zatímco u druhého mohla úhrada občerstvení na tomtéž turnaji činit až 24 EUR, jestliže tento účastník využil všech možností dokoupení žetonů (Rebuy a Add on), resp. též možnosti vrácení se do turnaje zaplacením Re-entry. Částku na úhradu občerstvení je z uvedeného důvodu dle názoru správního orgánu nutné bezpochyby považovat za „*případný poplatek či jiné plnění související s uskutečňovaným vkladem (sázkou)*“ ve smyslu ustanovení § 41b odst. 5 zákona o loteriích. Pro tento názor odvolacího orgánu svědčí i to, že výhry v turnajích označovaných účastníkem řízení jako „satelitní“, přiznávané účastníkům turnaje jako vouchery, když voucher představuje vstupné do jiného turnaje, v sobě zahrnují rovněž částku na úhradu občerstvení.

35. K tomu soud uvádí, že na str. 6 až 11 svého odvolání proti rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu ze dne 29. 12. 2016, č.j. 329184/16/4300-00805-050472, žalobce uplatnil řadu námitek k prokázání toho, že v letech 2014 a 2015 neprováděl nesprávné vyúčtování karetních turnajů povolených podle § 2 písm. m) bodu 1 zákona o loteriích a nedošlo u něho tak ke snížení dílčího základu odvodu z karetních turnajových a hotovostních her, a to za kalendářní rok 2014 o 21 695 944 Kč a za kalendářní rok 2015 o 20 794 960 Kč či o jakékoli jiné částky.
36. Žalovaný správní orgán uvedené námitky shrnul do těchto dvou bodů: b) „Účastník řízení nesouhlasí s porušením ustanovení § 39 zákona o loteriích v návaznosti na ustanovení § 28 téhož zákona, a uvádí, že napadené rozhodnutí je v této části nesprávné a navíc neurčité, nesrozumitelné, zmatečné a nepřezkoumatelné.“ a c) „Účastník řízení uvádí, že částka určená na občerstvení nikdy nevstupovala do konečného banku a nikdy se tak o tuto částku nehrálo.“.
37. Žalovaný se vypořádal s žalobcem tvrzenou naprostou zmatečností a nepřezkoumatelností postupu a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Věcně však napadené rozhodnutí není odůvodněno dostatečně. Žalovaný tu více méně jen převzal příslušné části ze stanoviska Specializovaného finančního úřadu k odvolání proti jeho rozhodnutí ze dne 29. 12. 2016, č.j. 329184/16/4300-00805-050472. To ovšem pokrývá toliko část argumentace žalobce. Zbývají další – nezodpovězené – argumenty ve prospěch žalobce. S nimi se však žalovaný nevyrovnal.
38. Účastníku řízení se v zásadě musí dostat odpovědi na všechny uplatněné námitky a návrhy. K tomu Nejvyšší správní soud vyjádřil tento názor: „*Úprava náležitostí odůvodnění správního rozhodnutí v § 68 odst. 3 správního řádu nepředstavuje opomenutelnou kategorii. Zajišťuje totiž, aby byl adresát veřejné moci odpovídajícím způsobem seznámen se skutkovými a*

právními závěry správního orgánu v jeho věci. O významu uvedeného závěru ve vztahu ke správnímu trestání nelze mít sebemenších pochyb. Správní soud může výjimečně slevit z nároků na dodržení požadavků § 68 odst. 3 správního řádu, nalezne-li ve správním spisu dostatečnou oporu pro úvahu, že je rozhodnutí správního orgánu po právní i skutkové stránce v souladu se zákonem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, čj. 6 Ads 87/2006 - 36, č. 1389/2007 Sb. NSS). Tento postup je však namístě pouze v případech, kdy správní spis dává *prima facie* jednoznačnou odpověď na otázky týkající se skutkového stavu věci. Poskytuje-li totiž správní soud ochranu veřejným subjektivním právům přezkumem správního rozhodnutí, činí tak i posouzením jeho odůvodnění (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2010, čj. 7 Afs 1/2010 - 53, www.nssoud.cz).“ (rozsudek ze dne 12. 5. 2010, č.j. 8 As 60/2009-73). V daném případě však nebyly vypořádány námitky žalobce, které nelze *a priori* pokládat za nepřipadné, mimoběžné či jinak irelevantní.

39. V části C) žaloby žalobce nesouhlasí se správními orgány tvrzeným „porušením herního plánu, který je nedílnou součástí rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 29. 11. 2012, č.j. MF-113748/2012/34, ve znění pozdějších rozhodnutí“.
40. Ve smyslu § 48 odst. 1 písm. d) zákona o loteriích pokutu do výše 1 000 000 Kč uloží finanční úřad uvedený v § 46 odst. 1 písm. c) právnické nebo fyzické osobě, která provozuje loterii, tombolu nebo jinou podobnou hru v rozporu s herním plánem nebo s podmínkami, které jí byly v povolení uloženy.
41. Podle § 42 zákona o loteriích herní plán loterie a jiných podobných her podrobně určuje podmínky hry, zejména stanoví pravděpodobnost výhry, podmínky dozoru, způsobu kontroly, výši vkladu (cenu losu), výši herní jistiny, počet výher a jejich jednotlivou a úhrnnou cenu, způsob provedení slosování nebo zajištění okolností, jež určuje výhru a způsob zveřejnění výher.
42. K této námitce žalovaný v napadeném rozhodnutí zaujal názor, že v případě tzv. Ranking turnajů se nejedná o běžné karetní turnaje pořádané dle schváleného herního plánu, ale o naprosto odlišný druh turnajů, jejichž pořádání neměl účastník řízení žádným rozhodnutím Ministerstva financí povolené. Účastník řízení při pořádání tzv. Ranking turnajů postupoval odlišným způsobem vytváření banku i způsobem určení rozdělení výher, než jak je běžné u jiných povolených karetních turnajů. Bank do tzv. Ranking turnajů účastník řízení vytvářel tak, že strhával procentuální částky z vybraného startovného na tzv. Ranking list, přičemž tyto částky ukládal do tzv. Depozitu. Tento postup účastníka řízení tak jednoznačně překračoval rámec možností stanovených schváleným herním plánem. Teprve rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 29. 12. 2016, č.j. MF-35254/2016/34-2, obsahuje alespoň stručnou charakteristiku RANKINGLIST turnaje, v němž se sečtou a seřadí do žebříčku body z ostatních turnajů, a to včetně výslovně zakotveného oprávnění pro vedení kasina určit, které turnaje se budou započítávat do tohoto žebříčku a jak bude bodování počítáno.
43. K tomu soud uvádí, že loterie a jiné podobné hry mohou být provozovány pouze na základě povolení vydaného příslušným orgánem (§ 4 odst. 1 věta první zákona o loteriích). Nedílnou součástí povolení vydaného Ministerstvem financí je herní plán. V daném případě jde o herní plán, který je nedílnou součástí rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 29. 11. 2012, č.j. MF-113748/2012/34, ve znění pozdějších rozhodnutí.
44. O tzv. rankingovém turnaji či turnajích žalobce tvrdí, že se jedná v kontextu ostatních pokerových turnajů o naprosto běžný druh pokerového turnaje a nikoliv o nějaký zvláštní

nepovolený druh pokerového turnaje, k jehož pořádání by snad bylo nezbytně zapotřebí jakékoliv zvláštní povolení, kdežto žalovaný správní orgán opouje, že se nejedná o běžné karetní turnaje pořádané dle schváleného herního plánu, ale o naprosto odlišný druh turnajů, jejichž pořádání neměl účastník řízení žádným rozhodnutím Ministerstva financí povolené.

45. Podle názoru soudu je třeba vycházet z obsahových náležitostí herního plánu. Herní plán podrobně určuje podmínky loterie a jiné podobné hry: musí tedy poměrně detailně vymezit zejména podmínky příkladmo stanovené v § 42 zákona o loteriích, avšak v dalším ponechává určitou volnost pro provozovatele loterie a jiné podobné hry, aby při dodržení těchto podmínek některé záležitosti řešil samostatně.
46. Žalovaný předně došel k tomu, že postup žalobce jednoznačně překračoval rámec možností stanovených schváleným herním plánem. Tento závěr ovšem nelze ověřit, protože není dostatečně patrné, na jakém základě k němu žalovaný dospěl. Žalobce předložil řadu argumentů ve prospěch toho, že se jedná o naprosto běžný druh pokerového turnaje. Naproti tomu žalovaný se dovolává odlišného způsobu vytváření banku i způsobu určení rozdělení výher. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí však není seznatelné, z jakého důvodu považuje žalovaný námitky žalobce za liché, mylné anebo vyvrácené. Zdůrazňuje-li správní orgán, že určitý postup účastníka řízení jednoznačně překračoval rámec možností stanovených schváleným herním plánem, pak musí přezkoumatelným způsobem vyložit, jaké možnosti byly herním plánem stanoveny a čím konkrétně byl jejich rámec postupem provozovatele překročen. Bez toho nelze závěr žalovaného přezkoumat, to však v odůvodnění rozhodnutí abscentuje.
47. Žalovaný dále poukazuje na to, že alespoň stručnou charakteristiku RANKINGLIST turnaje obsahuje až další povolení vydané žalobci Ministerstvem financí. Na to ovšem žalobce reaguje tak, že žádost o úpravu herního plánu o výslovnou charakteristiku rankinglist pokerového turnaje podal pouze z opatrnosti a z důvodu eliminovat možnosti nesprávného a nezákonného výkladu správních orgánů, aby již v budoucnu nebyl žádný prostor pro jakoukoliv účelovou desinterpretaci možnosti jejich uspořádání žalobcem. Soud tudíž nemůže bez dalšího mít za to, že pořádání tzv. rankingových turnajů žalobcem je v souladu se zákonem až od účinnosti nového povolení, zatímco za účinnosti předchozího povolení či předchozích povolení zakládalo skutkovou podstatu správního deliktu.
48. Závěrem lze říci, že v rozsahu výše uvedeném došlo i k porušení základních zásad činnosti správních orgánů. V dalším rozsahu nelze porušení základních zásad stanovených v § 2 odst. 1 až 4 a v § 3 správního řádu dovodit, protože výtky žalobce učiněné na str. 3 žaloby jsou formulovány toliko v naprosto obecné rovině (srov. i rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č.j. 2 Azs 92/2005-58, publ. pod č. 835/2006 Sb. NSS).
49. Provedení důkazu částmi účetnictví společnosti VESTAR GROUP a.s. nebylo potřebné s ohledem na výše předestřená těžiska skutkových zjištění a právního posouzení věci.
50. Námitkou nedostatečné / neurčité formulace skutku se soud zabývat nemohl, protože byla uplatněna v rozporu se zásadou koncentrace řízení stanovenou v § 71 odst. 2 větě třetí s. ř. s. *[Rozšířit žalobu ... o další žalobní body může (žalobce) jen ve lhůtě pro podání žaloby.]*.

Rozhodnutí soudu

51. Jelikož žaloba je důvodná, soud pro nezákonnost a vady řízení podle § 78 odst. 1 věty první

s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí a podle § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo, a současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

52. Znak „podle okolností“ spatřuje soud v tom, že vytčené vady nelze bez ztráty instance odstranit pouze aktivitou odvolacího správního orgánu. I když ve věci rozhodovaly finanční orgány, nejde tu o daňové řízení, nýbrž o správní trestání v procesním režimu správního řádu, takže zde jedinou možností není náprava vad prvostupňového řízení jediné v řízení odvolacím (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2009, č.j. 8 Afs 15/2007-75, publ. pod č. 1865/2009 Sb. NSS).
53. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).

Náklady řízení

54. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem v celkové výši **17 606 Kč**, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 3 000 Kč, z odměny advokáta za tři úkony právní služby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu (= 9 300 Kč), z náhrady hotových výdajů – výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné za tři úkony právní služby podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu (= 900 Kč), z náhrady hotových výdajů – cestovních výdajů za cestu Praha – Plzeň a zpět k jednání před soudem dne 26. 6. 2019 podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu ve spojení s právními předpisy o cestovních náhradách (= 1 270,88 Kč) a z náhrady za promeškaný čas strávený na cestě Praha – Plzeň a zpět k jednání před soudem dne 26. 6. 2019 podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu (= 600 Kč).
55. Za úkony právní služby podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu se považují 1) převzetí a příprava zastoupení, 2) žaloba a 3) účast na jednání před soudem dne 26. 6. 2019. Celková vzdálenost Praha – Plzeň a zpět byla zástupkyní žalobce vyčíslena v akceptovatelné délce 207 km. Advokát užil osobního automobilu o průměrné spotřebě 6,07 litru pohonné hmoty (NM) na 100 km. Cestovní výdaje za uvedenou cestu jsou tak součtem náhrady za spotřebované pohonné hmoty: 6,07 litru x 2,07 km x 33,60 Kč = 422,18 Kč a základní náhrady (amortizace): 207 km x 4,10 Kč = 848,70 Kč, tedy celkem 1 270,88 Kč. Čas strávený cestou do Plzně a zpět byl zástupkyní žalobce uplatněn rovněž v akceptovatelném rozsahu šesti půlhodin. Do nákladů řízení byla v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. zahrnuta také částka, která odpovídá příslušné sazbě daně z přidané hodnoty, vypočtená z odměny za zastupování a z příslušných náhrad (12 070,88 x 0,21 = 2 534,88 Kč).
56. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657

40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 26. června 2019

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu